

Hidas totuttamisen strategia saattaa yhä useammat satimeen!

Joitakin vuosia sitten kirjoitin tekstin, jonka otsikko oli

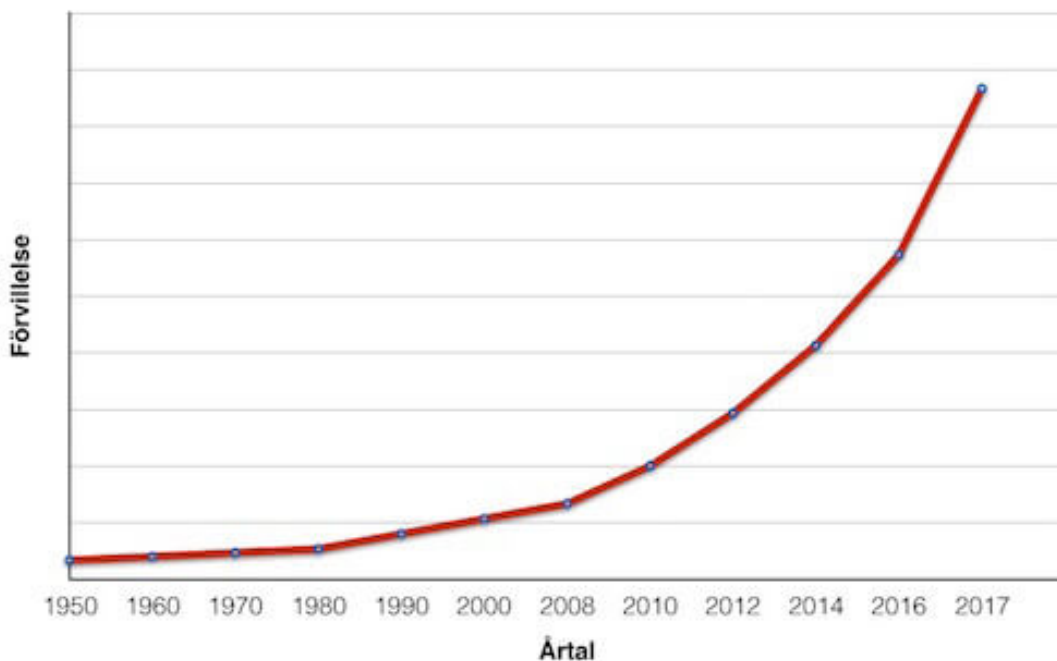
"Hitaan totuttamisen strategia". Siinä kuvailin kehitystä kristikunnassa, mitä tulee jatkuvasti lisääntyvään eri harhaoppien hyväksymiseen ja kuinka totuttaminen tapahtuu. Silloin kuvailin uutta olotilaa kristikunnassa näin, mikä pitää vähintään yhtä hyvin paikkansa tänä päivänä:

"Aivan selvästi on kristikunnassa ollut kokonaan uusi normaalitila. Poissa on aika, jolloin Raamattuun ankkuroitunut evankelinen usko oli tunnusomaista vapaissa seurakunnissa. Silloin keskipisteessä oli ihmisten kääntyminen, pelastus, pyhitys, opetuslapseus, lähetyskäsky ja Jeesuksen paluu. Se oli julistusta, jota Jumala aika ajoin vahvisti antamalla Raamattuun sidottuja merkkejä ja ihmeitä tapahtua. Tänä päivänä sen sijaan fokus on MINÄN hyvinvoinnissa, menestyksessä, kokemuksissa, itämaisissa, kundalini-tyyppisissä manifestaatioissa, kaikki sekoitettuna erilaisiin harhaoppeihin - tai terveiden oppien puutteeseen! Se, joka nousee puolustamaan evankelista, Raamattuun ankkuroitunutta uskoa, joutuu pilkatuksi ja häntä kutsutaan dogmaattiseksi, fundamentalistiksi, rakkaudettomaksi ja tuomitsevaksi. Ne, joita usein kunnioitetaan, ovat niitä, jotka sätkyttelevät lattialla, kehuvat menestyksellään tai ovat "suvaitsevaisia" kaikkea ja kaikkia kohtana - paitsi niitä, jotka on osoitettu suvaitsemattomiksi."

Tänä päivänä, joitain vuosia myöhemmin, näen välttämättömänä taas nostaa esiin tämän aiheen ja mietiskellä sitä, mitä on tapahtunut sen jälkeen ja katsella tämän päivän normaalitilaa kristikunnassa.

Kehitys 1950-luvun jälkeen

Jos nyt ensin – hieman vapaasti tulkiten – kuvaisin harhautumista kristikunnassa graafisesti, niin sanoisin, että noin vuosien 1950–1980 välillä se nousi heikon lineaarisesti. 1980-luvun alusta, jolloin Uskonliike (Livets Ord ym.) sai jalansijaa maassamme, alkoi käyrä nousta ylöspäin oikein kunnolla, mutta edelleen lineaarisesti. Mutta vuodesta 2008, jolloin tapahtui nk. ”herätys” Lakelandissa ja aina vuoteen 2017, niin sanoisin, että harhautuminen on päässyt valloilleen ja nyt esiintyy eksponentiaalinen käyrä, jossa käyrä nousee aina jyrkemmin ylöspäin. Harhautuminen tapahtuu nyt paljon leveämmällä rintamalla. Se vaikuttaa myös siihen, että kehitys ryntää korkeuksiin. Eräs uskonsisko kirjoitti ja kertoi minulle, että hän näkee tämän kehityksen edessään tällä graafisella tavalla ja se on tarkalleen samaa kuin miten itse koen sen. Tältä sellainen käyrä voisi näyttää – hieman vapaasti piirrettynä. // Förvillelse = harhautuminen; Årtal = vuosiluvut:

Harhaopeista on tullut joka miehen omaisuutta!

Mikä nyt on sitten se, joka saa minut ja muut kuvailemaan kehitystä näin? Tässä on joitain tekijöitä, joiden luulen olleen ratkaisevia:

1. Yhä suurempi erilaisten harhaoppien levinneisyys, jotka virtaavat maahamme. Nyt ei ainoastaan Uskonliikkeen julistus houkuttele ja petä, vaan myös Toronto-hengellisyys, Bill Johnsonin teologia, Emergent Church (Esiintuleva Seurakunta), Purpose driven -oppi (Rick Warren), katolilaisuus, katolinen mystiikka, Uusi Aika -liikkeen ja humanismin ym. sekoittaminen (kristinuskoon).

2. Yhä useammat kristityt sokeutuvat eivätkä he enää voi erottaa totuutta valheesta, eivätkä todellisen ja väärän uskon eroa. Silloin ei myöskään nähdä, miksi harhaopit ovat väärä. Hyvän Raamatun opetuksen ja poisjätetyn yksityisen Raamatun opiskelun puute vaikuttavat tähän.
3. Uudet sukupolvet ja ryhmät tarttuvat nyt ruoriin (jatkavat työtä) seurakunnissa, henkilöt, jotka monesti eivät ole saaneet oikeaa opetusta evankeliumista eivätkä siksi ole todellisuudessa kääntyneitä eivätkä kristittyjä Raamatun määritelmän mukaan. Nämä nuoret raukat ovat monta kertaa saaneet mukaansa erilaisia harhaoppeja jo varhain elämässään.

Hidas totuttaminen on mennyt niin uskomattoman pitkälle, että monista harhaopeista on tullut eräänlaista joka miehen tavaraa kristikunnassa. Erittäin harvat ymmärtävät, mikä tässä kaikessa on vialla. Jos menisimme takaisin 1950-luvulle ja koettelisimme nämä opit ja hengelliset ilmiöt sen ajan valveilla olleiden ja raittiiden kristittyjen kanssa, niin monet heti pystyisivät paljastamaan ison osan tämänpäiväisestä harhaopeiksi ja vääräksi hengellisyydeksi. Ja he tekisivät sen kokonaan kursailemattomasti ja voimallisesti! Mutta tänä päivänä on tuskin muutamia kristittyjä johtajia maassamme, jotka ovat niin suoraselkäisiä, hereillä ja raittiita, että he voivat varoittaa tästä. Keitä sitten ovat ne, jotka ovat muuttuneet ja jättäneet uskollisuuden Raamatulle? Sitä pitäisi miettiä.

Ajanmerkkejä

V **ti levinnyt sokeutuminen**

No, mitä merkkejä me sitten näemme, että asiat ovat tällä tolalla?

No, tämän huomaa useimmiten kontaktissa monen kristityn kanssa. Sen huomaa seurakunnissa: mistä puhutaan, saarnoista, kuinka suhtaudutaan oppikysymyksiin ja hengellisyyteen, kuinka evankeliumi käsitetään tänä päivänä, mikä on keskeisintä toimintaa, kuinka evankelioiminen ja lähetystyö käsitetään, jne. Mutta sen huomaa myös selvästi kristillisistä lehdistä ja blogeista. Siellä kirjoitetaan tänä päivänä positiivisesti ja reippaasti paavista ja katolisesta kirkosta. Useammassa medioissa saavat kaikenlaiset väärät profeetat päästä ääneen ja markkinoida itseään. Ja siellä varoitetaan heistä, jotka varoittavat.

Selvä merkki yhä laajemmalle levinneestä sokeutumisesta on lisääntynyt mielenkiinto katolista kirkkoa ja katolista mystiikkaa kohtaan. Tämänhän me näimme paraatiesimerkissä, kun paavi vieraili Ruotsissa lokakuussa 2016. Toisena esimerkkinä voin mainita, että EFS -lehti Budbäraren (Sanomantuoja) vastikään kirjoitti artikkelin kirjailijasta Magnus Malm, jossa tämä sai tuoda esiin vimmaista intoaan katolista mystiikkaa kohtaan ja etenkin silloin ”ignatiuslaista hengellisyyttä” kohtaan, siis mystisiä harjoituksia, jotka katolisen jesuiittaveljeskunnan perustaja Ignatius Loyola lanseerasi. Magnus Malmilla on toimi katolisessa kirkossa eikä ehkä silloin ole kummallista, että hän käytti tilaisuutta hyväkseen moittiakseen sekä reformaatiota että Lutheria. Hänen toiveensa ei ole hämmästyttävää tämän vuoden aikana, jolloin vietetään reformaation 500-vuotisjuhlaa:

“... jättää eroavaisuutemme taaksemme ja lopettaa sen niin kutsutun protestanttisen välivaiheen, lopettaa elämisen protestissa jotakin kohtaan ja sen sijaan kääntyä takaisin **jakamattoman kirkon uskoon**”

Artikkelissa Magnus Malm siis suosittelee paluuta katoliseen kirkkoon. Ja huomaa nyt, että tätä esitetään lehdessä, jota julkaisee luterilainen liike EFS (Evangeliska Fosterlands-Stiftelsen). Tämä on voimakas merkki levinneestä sokeutumisesta evankelisessa kristillisyydessä!

Toinen merkki tästä nyt niin levinneestä sokeutumisesta tuli satsauksesta, joka pidettiin 28 - 30 lokakuuta 2016 Friends Areenalla ja jonka nimi oli ”Awakening Europe Scandinavia (Heräävä Eurooppa Skandinavia). Massoittain ihmisiä Ruotsin säälittävässä kristikunnassa piti tätä satsausta positiivisena, aivan kritiikittömästi ja ilman erottamisen harjoittamista. Mutta Awakening-satsauksen aikana levitettiin juuri menestysteologiaa ja Toronto hengellisyyttä ym. Sitä paitsi luvattiin herätystä koko Pohjolaan tässä satsauksessa. Luojan kiitos ei tullut mitään sellaista herätystä ja sen myötä oli myös se lupaus väärä. Minä itse en kyllä ole ikinä kokenut niin paljon kritiikkiä kuin silloin, kun varoitin Awakeningista. Se yhdessä suuren kritiikittömän satsaukseen kohdistuneen mielenkiinnon kanssa tuli minulle voimakkaaksi merkiksi siitä, että ”hitaan totuttamisen strategia” jatkaa pureutumistaan yhä useampaan kristittyyn meidän maassamme.

Yhä suurempi aggressiivisuus niitä kohtaan, jotka varoittavat

Mielestäni näen myös, että niiden ihmisten aggressiivisuus, jotka kiivastuvat

väärästä kristinuskosta varoittavista, on lisääntynyt voimakkaasti viime aikoina. Ja yhä useammat ärsyyntyvät myös heistä, jotka saarnaavat totuutta. Sähköposteista kritikoiltamme tulee enemmän epäloogisia, harkitsemattomia ja aggressiivisia. Huomasin tämän etenkin siinä yhteydessä, kun itse varoitin Awakening-satsauksesta. Jos se satsaus sai jonkun heräämään, niin joka tapauksessa minä heräsin huomaamaan tosiasian nyt voimakkaasti levinneestä sokeutumisesta ja lisääntyvästä aggressiivisuudesta. Tämä aggressiivisuus on merkki siitä, että ”useimpien rakkaus kylmenee” – minkä Jeesus profetoi (enemmän siitä edempänä tekstissä). Toisin sanoen alkaa tuntua kylmältä niiden ympärillä, jotka haluavat pitäytyä Raamattuun ja Totuuteen. Alueet, joissa kristittyinä voi liikkua ja tuntea olonsa mukavaksi, vähenevät päivittäin. Mutta se näyttää myös sen, että myös tämä Raamatun jae on aivan oikein:

Matt 7:14: "mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät."

Tämä tulee selvemmäksi päivä päivältä.

"Uhrikukkula-kristillisuus"

Haluaisin tuoda esiin uuden käsitteen kuvamaan tämän päivän kristillisyyttä ja se on se, että yhä enemmän puuhataan sen kanssa, jota voisimme kutsua *uhrikukulakristillisyydeksi*. No, mitä tällä tarkoitetaan? Ensiksi lyhyt ja yksinkertaistettu tausta:

Kun juutalainen kansa valtasi ”Luvatus maan” 40-vuotisen erämaavaelluksen jälkeen, niin silloin Jumala kehotti heitä mm. tuhoamaan kaikki ne uhrikukkulat, joita pakanakansat tällä alueella olivat käyttäneet epäjumalanpalvontaan. Meidän pitää myös muistaa, että juutalaisten piti uhrata Jumalalle ainoastaan ilmestysmajan luona ja myöhemmin Jerusalemin temppelissä (kts. esim. 5. Moos.12:13–14). Mutta kun maa myöhemmin konfliktien takia jaettiin kahteen valtakuntaan, Juudaan ja Israeliin, niin Israelin ihmiset olivat sitä mieltä, että he voivat uhrata toisella tavalla ja muissa paikoissa. Sehän tehtiin Jumalalle – ajateltiin. Ja niin rakennettiin uhrikukkuloita, myöhemmin myös Juudan valtakunnassa. Voimme ymmärtää Vanhan testamentin teksteistä, että niitä tuli aika monta. Voidaan sanoa, että nämä pakanalliset uhripaikat ”juutalaistettiin” vastaavalla tavalla kuin me kristikunnassa olemme ”kristillistäneet” monia pakanallisia riittejä ja pyhäpäiviä jne. Ja uhrikukkuloilla sekoitettiin vieraita riittejä ja muuta uhraamista Herralle Jumalalle annettuun uhriin. Heitettiin varmuuden vuoksi pukki epäjumalille Astarte, Baal ja Moolok – hieman vapaasti tulkiten. Mutta nämä uhrikukkulat olivat kauhistus Jumalan silmissä. Vasta suuren

uudistajan kuningas Joosian aikana uhrikukkulat poistettiin Juudan valtakunnasta. Mutta siitä tuli lyhytaikainen uudistus (reformaatio) Luopumus jatkui myöhemmin ja lopuksi Jumala jätti juutalaisen kansan vankeuteen Babyloniassa.

Se, joka on lukenut Raamattuansa ahkerasti, näkee selvästi yhtäläisyydet juutalaisen kansan vaelluksen ja kohtalon sekä kristikunnan vaelluksen ja kohtalon kanssa. Juutalaisten historia Vanhassa testamentissa on profeetallisia kuvia siitä, mitä tulee tapahtumaan kristikunnassa. Me emme suinkaan ole parempia, me tulemme myös luopumaan ja lopuksi meidät ottaa "Baabelin kuningas" valtaansa, Antikristus!

Jumala on meille kristityille pakanoille viitoittanut hyvin yksinkertaisen tien, ja se tie on Jeesus. Jeesus edustaa kaikkea sitä, jota Raamattu meiltä vaatii. Yksinkertaisen uskon kautta Häneen ja Hänen lunastustyöhönsä meidän KAIKKIEN syntien ja KAIKEN velkamme puolesta, meistä tulee Jumalan lapsia ja saamme lupauksen iankaikkisesta elämästä! Voimme jo nyt elää yksinkertaisina ja vapaina Jumalan lapsina. Tämä "lapseudentie" on se usko, jonka Jumala on viitoittanut meille, ja yhdessä olemme Hänen temppelinsä tänä päivänä. Ei enää tarvita mitään temppelirakennuksia, ei enää uhreja eikä mitään pappisvirkaa jne. Kaikki me olemme pappeja Jumalan edessä ja Jeesus on ylipappimme. Kaikki uhraus, kaikki rituaalit, kaikki metodit, kaikki liturgia on totaalisen tarpeetonta siinä lapseudessa, jossa Jumala haluaa meidän elävän. **Se** kristitty elämä on meidän "Jerusalemimme" tässä ja nyt!

Jos tästä lähtökohdasta, jonka Jumala meille haluaa antaa evankeliuminsa kautta, tarkastelemme kristikuntaa tänään, missä voimme silloin nähdä tämän "uhrikukkulakristillisyyden"? Miltä se näyttää tästä perspektiivistä? Uskallan sanoa, että kaikki nk. kristinusko, joka **ei** seiso molemmin jaloin evankeliumissa, on vaarassa olla uhrikukkulakristillisyyttä. Katedraalit ja messut ovat varmasti vieraita uhrikukkuloita kristikunnassa. Paavit, piispat ja papit kaikessa varusteissaan ja korkeissa viroissaan muodostavat myös sekoituksen sellaisesta, mikä on vierasta. Mutta minä uskon myös, että kaikki areenakristillisuus on sitä. Muista tämä tärkeä Jeesuksen sana:

Luuk 16:15: "Sillä, mikä ihmisten kesken on korkeata, se on Jumalan edessä kauhistus".

Siinä Raamatun sanassa meillä ehkä on yksi Raamatun määritelmistä mm. uhrikukkulakristillisyydestä. Ja kaikkialla, missä tämä korruptoitunut kristinusko on olemassa, siellä vapaasti "heitetään pukki myös Baalille". Siellä vapaasti

sekoitetaan mukaan hiukan kaikkea oman mielipiteen ja maun mukaan. Jos on nähnyt, mitä tehdään USA:ssa, niin eikö sitä voi tehdä täälläkin, jne. Monet ajattelevat, että kunhan vain se toimii, asiat ovat hyvin.

No, varoittaako Uusi testamentti tästä "uhrikukulakristillisyydestä"? Kyllä, ehdottomasti! Tässä pari Raamatun jaetta, jotka juuri varoittavat epäterveestä sekoittamisesta ja sen yli kävelemisestä, mitä Raamattu meille opettaa:

2 Tim 4:3: "Sillä aika tulee, jolloin he eivät kärsi tervettä oppia, vaan omien himojensa mukaan korvasyyhyensä haalivat itselleen opettajia."

1 Kor 4:6: "Tämän olen, veljet, sovittanut itseeni ja Apollokseen, teidän tähtenne, että meistä oppisitte tämän: "Ei yli sen, mikä kirjoitettu on", ettette pöyhkeillen asettuisi mikä minkin puolelle toista vastaan."

Uhrikukulakristillisyyden on siis väärin perustukseltaan, eikä ole ollenkaan tärkeää, jos niissä yhteyksissä liikutaan kristillisten termien keskellä ja tehdään kaikki kristillisen lipun alla. Ja juuri tämän väärän perustuksen myötä tulee niin helpoksi totuttautua vielä muihin harhaoppeihin. Luopumus eskaloituu nopeasti kaikkine niine uhrikukuloineen, jotka nyt on pystytetty maahamme – ja melkein kaikkiin muihinkin maihin!

Välinpitämättömyys Raamattua ja totuutta kohtaan

Eräs toinen vakava merkki on se, että mielenkiinto on vähentynyt dramaattisesti sellaisia raamatullisia totuuksia kohtaan kuten luominen, Jeesuksen jumaluus, vanhurskauttaminen, kääntymys, lopun aika, Jeesuksen paluu, Israelin ja juutalaisten rooli historiassa, ym. Nyt on sen sijaan tavallista kiinnittää huomio epäraamatullisiin kuvitelmiin kuten esimerkiksi "rakentamaan Jumalan valtakunta maan päälle tänne ja nyt" sekä ylistämisen merkityksen ylikorostamiseen. Nämä kaksi asiaa esiintyvät hyvin selvästi sellaisissa yhteyksissä, joita leimaa Bill Johnsonin ja Hillsongin hengellisyys – mutta myös muiden yhteyksien. Toisissa yhteyksissä "madalletaan kynnyksiä" ja tehdään Jeesuksesta hieno esikuva ja kaveri sen sijaan, että Hän on se pelastaja, joka Hän on ja tulee tuomitsemaan maailman. Joskus Jeesus on vain "guru" monien muiden gurujen joukossa.

Tämän välinpitämättömyyden Raamattua ja totuutta kohtaan näemme myös siinä, että monet kristityt mieluummin kuuntelevat sanomaa monilta huomattavilta julistajilta kuin lukevat Raamattua. Ja ei olla tarkkana siinä, mikä on totta ja mikä ei. Usein viitataan "ilmestystietoon" Raamatun sijaan. Minulle

kirjoitti eräs mies, että minun ei pitäisi ottaa Raamattua niin vakavasti, on tärkeämpää kuunnella Henkeä hänen mielestään. Ilmestys "Jumalan mieheltä" on korkeammalla kuin Raamattu tämän mukaan. Se on **hyvin** epävarma tie, jolla kuljetaan, jos ajatellaan sillä tavalla!

Meidän tulee muistaa, että Jeesus on Jumalan Sana ruumiillistuneena. Jumalan Sana on myös se manna, se leipä, jota tarvitsemme hengelliseen kypsyyteemme ja pitääksemme uskomme elossa. Ja Jeesus on se elävä leipä. Kun "syömme" Jumalan Sanaa, saamme osan Jeesuksesta, koska Hän on yhtä Sanan kanssa. Ellemme rakasta Raamattua, emme myöskään voi rakastaa Jeesusta aidolla tavalla!

On olemassa useita Raamatun kohtia, jotka puhuvat rakkaudesta erityisessä merkityksessä, ja uskon, että nämä kaikki kuuluvat yhteen. Kohdassa 2. Tess. 2:9-12 puhutaan siitä, että juuri rakkaus Totuuteen voi meidät pelastaa harhautumasta lopun aikana, mutta että rakkaus merkkeihin ja ihmeisiin tulee johtamaan harhaan. Meidän tulee silloin muistaa, että Jeesus itse kutsui itseään Totuudeksi. Ellemme rakasta Totuutta, emme voi myöskään rakastaa Jeesusta aidolla tavalla. Ilmestyskirjan luvussa 2 Jeesus lähetti sanoman Efeson seurakunnalle ja sanoi, että he olivat hylänneet "ensimmäisen rakkauden". Olen vakuuttunut siitä, että on kyse perustavasta rakkaudesta Jeesukseen, Totuuteen ja Jumalan Sanaan (kaikki nämä kolme ovat **yksi**).

Tämä välinpitämättömyys sekä Raamattua että totuutta kohtaan on vakava tilanne aikamme kristikunnassa, ja se merkitsee itse asiassa välinpitämättömyyttä todellista Jeesusta kohtaan, välinpitämättömyyttä sen asian edessä, kuka Jeesus todellisuudessa ON ja mitä Hän edustaa. Tämän Jeesus on kuvannut näillä sanoilla, jotka tarkoittavat lopun aikaa:

Matt 24:11-12: "Ja monta väärää profeettaa nousee, ja he eksyttävät monta. Ja sen tähden, että laittomuus pääsee valtaan, kylmenee useimpien rakkaus."

Jos tykkää paljon siitä, mitä väärät julistajat sanovat, niin laittomuus lisääntyy. Silloin kylmenee myös todellinen rakkaus, se rakkaus, joka asettaa Jeesuksen, Totuuden ja Raamatun korkeimmalle. Myös tämä profetia on hyvää matkaa toteutumassa ja se on vakaa ajanmerkki!

Maailmallistuminen

On itsestään selvää, että me näemme myös luopumusta ja harhautumista kristikunnassa, kun katsomme sitä, kuinka suhtaudutaan maailmaan,

materiaalisiin asioihin, moraaliin, etiikkaan, seksiin, alkoholiin, politiikkaan, luksukseen, jne. Tässä on tapahtunut eksponentiaalinen rappeutuminen viimeisten vuosien aikana. Tänä päivänä ero kristittyjen ja ei-kristittyjen välillä on paljon, paljon pienempi kuin 50 vuotta sitten.

Jumala koettelee seurakuntaansa

Kun näemme kaiken tämän epäterveen ja väärän tulevan kristikunnan päälle, täytyy malttaa mielensä ja ymmärtää, että Jumalalla on täysi kontrolli tapahtuneeseen. Henkilökohtaisesti uskon, että Hän antaa kaiken tämän tulla koetellakseen seurakuntaansa maan päällä. "Tuomio alkaa Jumalan huoneesta" kirjoitti apostoli Pietari (1. Piet. 4:17). On niin kuin laittaisi kuolleen eläimen maahan:" Missä raato on, sinne (korppi)kotkat kokoontuvat" (Matt. 24:28). Näistä koettelemuksista tulee vedenjakaja kristikunnassa. Tulee olemaan yhä selvempää se, ketkä haluavat pitäytyä Totuuteen ja ketkä viihtyvät paremmin uhrikukulakristillisyydessä.

Huomaa tämä erityisen tarkasti: se, että joku "toimii", ei ole merkki aitoudesta! Ilmiöt ja opit täytyy siksi aina koetella Raamatun kootulla opetuksella, sillä "Koko Jumalan sana on totuus" (Ps. 119:160). Voimme Raamatusta nähdä, että Jumala voi kokeilla rakkauttamme Häneen ja Totuuteen antamalla väärin profettojen ja julistajien astua esiin, ja että voi myös tapahtua yliluonnollisia asioita:

5 Moos 13:1-3: "Jos teidän keskuuteenne ilmestyy profeetta tai unennäkijä ja lupaa sinulle jonkun tunnusteen tai ihmeen, **ja jos sitten todellakin tapahtuu se tunnusteko tai ihme, josta hän puhui sinullesanoen:** 'Lähtekäämme seuraamaan muita jumalia, joita te ette tunne, ja palvelkaamme niitä', niin älä kuuntele sen profeetan puhetta tai sitä unennäkijää, sillä Herra, teidän Jumalanne, ainoastaan koettelee teitä tietääksensä, rakastatteko Herraa, teidän Jumalanne, kaikesta sydämestänne ja kaikesta sielustanne."

Mitä meidän pitää sitten tehdä?

Jotkut toivovat, kuten sanottua, "takaisin jakamattoman kirkon uskoon". Minä luulen, että me tarvitsemme "Joosia -herätyksen" maahamme. Jos saisimme kokea sellaisen, olisi se valtavan siunattua, mutta me tiedämme Raamatusta, että siitä tulee lyhytaikainen sellainen siinä tapauksessa. Meillähän on käsikirja Raamatussa. Mutta mitä voimme sitten tehdä kokeaksemme mahdollisesti

"Joosia-herätyksen"? Voin aloittaa mainitsemalla sen, mitä ei tarvita: Ei ole kyse raamattukouluissa käymisestä. Ei ole kyse Jeesus-manifestaatioista. Ei tarvita enempää Alfa-kursseja. Emme tarvitse enempää julistajia muista maista. Emme tarvitse enemmän "voitelua" USA:sta. Ei enempää kalliita konferensseja ja awakening- satsauksia. Ei enempää metodeja tai riittejä. Ei enempää videoita tai kirjoja. Ei enää sätkyttelyä lattialla tai vapinaa kaikissa jäsenissä. Ei enää areenasatsauksia. Ei enää ääni-, valo- ja savulaitteita.

Raamatun aseman palauttaminen

Minä uskon kerta kaikkiaan, että meidän pitää etsiä Jumalaa kaikessa yksinkertaisuudessa, sekä yksin kamarissamme, että yhdessä pienemmissä ryhmissä, mielellään myös kokonaisissa seurakunnissa. Se meidän tulee tehdä rukouksen ja Raamatun lukemisen kautta. Tuomme esiin sen, mitä olemme ja mitä meillä on Jumalan edessä ja pyydämme Häntä käyttämään meitä. Sitten asetamme kaiken toivon siihen, että Hän käyttää meitä ja antaa meille voimaa ja inspiraatiota Pyhän Henkensä kautta. Sen saamiseksi ei tarvitse ponnistella, huutaa, heiluttaa käsivarsia tai mitään sellaista. On vain luotettava Jumalaan. Kaikessa tässä on ratkaisevaa antaa Raamatulle perustava asema ainoana ohjenuoranamme. Meidän tulee löytää Raamattu uudelleen! Luemme nyt, miten asiat olivat, kun kuningas Joosia Juudan valtakunnassa löysi uudelleen unohdetun "lainkirjan", siis Vanhan testamentin vanhemmat kirjat:

2 Kun 22:11-13: "Kun kuningas kuuli lain kirjan sanat, repäisi hän vaatteensa. Ja kuningas käski pappi Hilkiää, Ahikamia, Saafanin poikaa, Akboria, Miikajan poikaa, kirjuri Saafania ja Asajaa, kuninkaan palvelijaa, sanoen: "Menkää ja kysykää minun ja kansan ja koko Juudan puolesta neuvoa Herralta tästä löydetystä kirjasta. Sillä suuri on Herran viha, joka on syttynyt meitä vastaan, koska meidän isämme eivät ole totelleet tämän kirjan sanoja eivätkä tehneet mitään kaikesta siitä, mitä siinä on meille kirjoitettuna.' "

Jumala vastasi myös Joosialle, ja sanoi mm. näin:

2 Aikak 34:27: "Koska sydämesi on pehminnyt ja sinä olet nöyrytnyt Jumalan edessä, kuullessasi, mitä hän on puhunut tätä paikkaa ja sen asukkaita vastaan, koska sinä olet nöyrytnyt minun edessäni ja reväissyt vaatteesi ja itkenyt minun edessäni, niin minä myös olen kuullut sinua, sanoo Herra."

Herätyksen mielenlaatu

Tätä Joosian mielenlaatua tarvitaan maamme kristittyjen keskuudessa, jos me vielä kerran, ehkä viimeisen kerran, saamme kokea hengellisen raitistumisen ja herätyksen. Huomaa tämä: ei tule mitään herätystä sen kautta, että saarnataan herätyksestä tai profetoidaan siitä. Herätyksen Jumala antaa, milloin haluaa ja jos haluaa, ja luultavimmin Hän tekee sen vastauksena siihen, että nöyryytämme itsemme Hänen edessään, käännyimme uudelleen Totuuden puoleen ja rukoilemme, että hengellinen herääminen alkaa meissä itsessämme, Tilanne on erittäin VAKAVA maassamme, joten ei ole helppoa toivoa herätystä. Mutta siitä huolimatta toivokaamme kuitenkin sitä ja rukoilkaamme sen tulemistä.

Nuhtele ja varoita

Jatketaan myös epäterveestä varoittamista. Sitä voidaan tarvita ennen kuin terve herätys tulee mahdolliseksi. Oikeastaanhan juuri *herätys* on heräämistä siitä, mikä on väärin? Mutta joskus voidaan kuitenkin kuulla siitä, ettei meidän kristittyinä tule varoittaa. Joskus sanoilla ”meidänhän ei pidä tuomita”. Mutta Raamattu kehottaa meitä valvomaan väärää ja varoittamaan susista. Tässä on selkeä Raamatun jae:

2 Tim 4:1-2: "Minä vannotan sinua Jumalan ja Kristuksen Jeesuksen edessä, joka on tuomitseva kuolleita, sekä hänen ilmestymisensä, että hänen valtakuntansa kautta: saarnaa sanaa, astu esiin sopivalla ja sopimattomalla ajalla, nuhtele, varoita, kehoita, kaikella pitkämielisyydellä ja opetuksella."

Positiivisia merkkejä

Haluan lopettaa mainitsemalla siitä, mitä positiivisia merkkejä

kristikunnassa me kaikesta huolimatta näemme. Yksi itse asiassa on, että tapahtuu heräämistä harhaopeista, vaikkakin suhteellisen pienessä määrin. Vielä tänä päivänä on monia, jotka kyselevät Sven Reichmannin kirjaa ”Allt är inte Gud som glimmar” (Ei kaikki ole Jumalasta, mikä kiiltää) ja monet haluavat myös auttaa levittämään sitä kirjaa ja muuta materiaalia. Toinen positiivinen merkki on, että huomataan vastaherännyttä kiinnostusta klassiseen evankeliumiin. Sitten minun mielestäni raamattutietous ja ymmärtäminen lisääntyvät niiden joukossa, jotka haluavat pysyä kaidalla tiellä. Jotkut seuraavat myös kehitystä maailmalla

raittiilla ja valvovalla tavalla ja etsivät tästä yhtäpitävyyksiä Raamatun profetioihin. Tämä herännyt joukko ei ole kovin monen prosentin kokoinen, mutta siihen kuuluu lukumääräisesti melko monta henkilöä. Samanaikaisesti lämmöstä, sydämellisyydestä ja uskosta tulee yhä voimakkaampaa niiden keskuudessa, jotka pitäytyvät kapeaan tiehen. Ja kaikessa tässä meidän tulee muistaa nämä Raamatun jakeet:

Matt.7:14: "mutta se portti on ahdas ja tie kaita, joka vie elämään, ja harvat ovat ne, jotka sen löytävät. "

Luuk. 12:32: "Älä pelkää, sinä piskuinen lauma; sillä teidän Isänne on nähnyt hyväksi antaa teille valtakunnan."

Luuk. 16:15: "sillä mikä ihmisten kesken on korkeata, se on Jumalan edessä kauhistus".

Luuk. 6:26: "Voi teitä, kun kaikki ihmiset puhuvat teistä hyvää! Sillä niin tekivät heidän isänsä väärille profeteoille."

/Lennart

Suomennos 19.3.2017 Sylvi Hänninen

Lue lisää

- ["Hitaan totuttamisen strategia" 1](#)
- [Vakna upp efter Awakening Europe Scandinavia!](#)
(Herää Awakening Europe -konferenssin jälkeen, ei suom.)
- [Artikel i Budbäraren](#) (Artikkeli julkaisussa Budbäraren, ei suomennettu)
- [Allt är inte Gud som glimmar](#) (Ei kaikki ole kultaa, mikä kiiltää, ei suomennettu)